

JUZGADO DE LO CONTENCIOSO ADMINISTRATIVO Nº 9 DE VALENCIA

Procedimiento Abreviado [PAB] - 000080/2021

Demandante: [REDACTED]
Representación: LUIS ROCA CERDA SANTIAGO GEA FERNANDEZ
Demandada: MAPFRE ESPAÑA, COMPAÑIA DE SEGUROS Y REASEGUROS, SA y
AYUNTAMIENTO DE BURJASSOT
Representación: JOSE ANDRES LOPEZ-TRIGO ANA MARIA GARRIGOS SORIANO

Tipo de Expediente Entidades Locales (Art. 8.1)
Materia: Responsabilidad patrimonial
Contra: SILENCIO ADMINISTRATIVO

Ángel Ilario Pérez, magistrat, ha dictat, en nom del Rei, la següent

SENTÈNCIA nº 175/2021

València, dilluns 7 de juny de 2021.

En el recurs contenciós-administratiu 80/21; seguit entre la senyora [REDACTED] [REDACTED] part demandant, representada pel procurador Santiago Gea Fernández i defensa per l'advocat Luis Roca Cerdá; i l'Ajuntament de Burjassot, administració demandada, i Mapfre España Compañía de Seguros Reaseguros SA, codemandada, ambdós representats per la procuradora Ana María Garrigós Soriano i defesos per l'advocat José Andrés López-Trigo. L'objecte del recurs és la impugnació d'actes administratius dictats en matèria de responsabilitat patrimonial de l'administració. El recurs s'ha seguit pels tràmits del procediment abreujat.

ANTECEDENTS DE FET

PRIMER.- Peticions i al·legacions de la part demandant.

La part demandant presenta recurs contenciós-administratiu en impugnació de la desestimació presumpta d'un recurs extraordinari de revisió que va presentar en impugnació d'una resolució anterior per la qual l'Ajuntament havia desestimat la seua reclamació per responsabilitat patrimonial per uns danys ocasionats a un vehicle com a conseqüència de la caiguda d'un arbre, quan estava estacionat en un carrer del municipi de Burjassot. Considera que no estem davant d'un supòsit de força major, com va entendre la resolució desestimatòria de la responsabilitat patrimonial, i que l'Ajuntament sí que és responsable dels danys.

SEGON.- Posició de la part demandada.

La part demandada s'oposa al recurs i en sol·licita la desestimació. Considera que els documents aportats per la part demandant en el recurs extraordinari de revisió no alteren allò que ja es va resoldre prèviament, l'existència de força major per un temporal extraordinari a tot el litoral espanyol en els dies en què van ocórrer els fets.

TERCER.- Prova.

S'ha proposat prova de documents, que s'ha admés i practicat íntegrament.

QUART.- Tramitació del recurs.

El recurs es va iniciar mitjançant un escrit de demanda, presentat el 23 de febrer de 2021. A continuació, es va reclamar l'expedient administratiu i es va convocar la vista, que es va celebrar el passat dijous 3 de juny. A l'acte van comparèixer ambdues parts, que van exposar les seues respectives posicions. Proposada, admesa i practicada la prova, l'assumpte va quedar vist per a dictar sentència.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER.- Activitat administrativa impugnada.

És objecte d'aquest recurs contenciós-administratiu la impugnació de la desestimació per silenci administratiu del recurs extraordinari de revisió presentat per la part demandant el 16 de novembre de 2020 en relació amb l'acord adoptat el 15 de juny de 2020 per la Junta de Govern Local de l'Ajuntament de Burjassot, pel qual es desestimava una reclamació per responsabilitat patrimonial, expedient 2020/1956-K, d'aquest Ajuntament.

SEGON.- Delimitació de la controvèrsia.

Són fets rellevants per a resoldre el recurs els següents, que resulten de l'expedient administratiu, els següents: la demandant va presentar una reclamació per responsabilitat patrimonial a l'Ajuntament, que va ser desestimada, perquè l'Ajuntament va considerar que hi havia una força major pel temporal que havia tingut lloc quan es van produir els fets; la part demandant no va interposar cap recurs ordinari (administratiu ni judicial) contra aquesta desestimació; el 16 de novembre de 2020 va interposar un recurs extraordinari de revisió sobre la base d'un document, confeccionat per AEMET el 12 de novembre de 2020, relatiu a la força del vent en l'aeroport de Manises el dia dels fets.

S'impugna en aquest recurs la desestimació presumpta d'aquest recurs extraordinari de revisió.

TERCER.- Recurs extraordinari de revisió. Regulació legal i doctrina del Tribunal Suprem. Improcedència del recurs en aquest cas.

El recurs extraordinari de revisió en via administrativa està regulat de la

següent manera en l'article 125 de la Llei 39/2015:

"1. Contra los actos firmes en vía administrativa podrá interponerse el recurso extraordinario de revisión ante el órgano administrativo que los dictó, que también será el competente para su resolución, cuando concorra alguna de las circunstancias siguientes:

a) Que al dictarlos se hubiera incurrido en error de hecho, que resulte de los propios documentos incorporados al expediente.

b) Que aparezcan documentos de valor esencial para la resolución del asunto que, aunque sean posteriores, evidencien el error de la resolución recurrida.

c) Que en la resolución hayan influido esencialmente documentos o testimonios declarados falsos por sentencia judicial firme, anterior o posterior a aquella resolución.

d) Que la resolución se hubiese dictado como consecuencia de prevaricación, cohecho, violencia, maquinación fraudulenta u otra conducta punible y se haya declarado así en virtud de sentencia judicial firme."

Es tracta d'un procediment que ha d'interpretar-se de manera restrictiva, com ha establert de manera reiterada el Tribunal Suprem. Podem citar en aquest sentit la sentència de 29 de maig de 2015 (ROJ STS 2277/2015), que conté cites de moltes altres en el mateix sentit:

"el recurso extraordinario de revisión previsto en el artículo 118 de la Ley 30/1.992, de 26 de noviembre , es un recurso excepcional que, aparte de una interpretación estricta de los motivos invocados - sólo los enumerados en dicho precepto -, impide examinar cuestiones que debieron invocarse en la vía de los recursos ordinarios o en el jurisdiccional contra el acto que puso fin a la vía administrativa, pues lo contrario atentaría contra la seguridad jurídica, dejando en suspenso sine die la firmeza de los actos administrativos, a la vez que permitiría soslayar la vía de los recursos ordinarios, por lo que no cabe la admisión de argumento alguno de los contenidos en la demanda que suponga el examen, más allá de los motivos específicos invocados en el recurso extraordinario, de la concurrencia de otras posibles circunstancias que pudieran afectar a la situación de los recurrentes en este tipo de recursos» (...) El recurso de revisión está concebido para remediar errores sobre los presupuestos fácticos de la infracción y, desde luego, no puede promoverse como consecuencia únicamente de un error iuris. Así lo tiene declarado la jurisprudencia de este Tribunal Supremo en diversas resoluciones de las que podemos citar , al margen de las ya citadas de esta Sala, el ATS de la Sala 2ª de 18 de junio de 1998 , y la STS de la Sala 5ª de 27 de enero de 2000 , así como las SSTC 245/1991, de 16 de diciembre y 150/1997, de 29 de septiembre."

Y en esa línea restrictiva de la institución impugnatoria debe señalarse que la jurisprudencia, como antes se apuntó, viene declarando que para el concreto supuesto de que el recurso de revisión se funde en la existencia de documentos que obrasen en el expediente o se aportasen con posterioridad, es necesario que el documento tenga un carácter esencial y, de otra parte, que evidencie el "error de hecho."

Tenint en compte el que s'ha exposat, en aquest cas no s'hi dona el pressupòsit del recurs de revisió que va intentar la part demandant, per dos motius. En primer lloc, perquè el document en el qual recolza el recurs de revisió la part demandant no es pot considerar un document nou en els terminis de l'article citat. Es tracta d'un informe d'Aemet confeccionat a petició de la part demandant en novembre de 2020, però es refereix a informació que ja estava disponible quan, en juny de 2020, es va dictar la resolució desestimàtoria que es pretén revisar. La part demandant podia haver obtingut aquest informe en aquella època i fer-ne ús per a intentar la reposició o el recurs contenciós-administratiu. En segon lloc, perquè el document en qüestió no evidencia l'errada de la resolució, tan sols aporta una informació addicional, però no definitiva: l'administració va tindre en compte un altre informe d'Aemet sobre els efectes, en general, del temporal "Gloria" quan van ocórrer els fets, temporal que el mateix informe va qualificar de "molt excepcional". El document que aporta la part demandant per a demanar la revisió tan sols parla de la força del vent registrada en l'aeroport de Manises, una població diferent de la dels fets, i no descarta, per tant, la tesi sobre la qual l'Ajuntament va desestimar la reclamació inicial.

En definitiva, aquest recurs contenciós-administratiu no pot prosperar.

QUART.- Conclusió: desestimació del recurs.

Com a conseqüència del que s'ha exposat en els fonaments de dret anteriors, el recurs ha de ser desestimat, tot dictant-se la sentència prevista en els articles 68.1.b) i 70.1 de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Contenciosa-administrativa.

CINQUÉ.- Costes processals.

En aplicació de l'article 139 de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Contenciosa-administrativa, les costes processals no s'han d'imposar a cap de les parts, atès que l'administració demandada no va donar resposta expressa al recurs extraordinari de revisió presentat en via administrativa.

DECISIÓ

Per les raons exposades, he decidit:

- 1.- Desestimar íntegrament aquest recurs contenciós-administratiu.
- 2.- No imposar a cap de les parts el pagament de les costes processals.

MODE D'IMPUGNACIÓ: Segons els articles 81 i 86 de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Contenciosa-administrativa, aquesta sentència no admet cap recurs.

Així ho decidisc, pronuncie i signe.

PUBLICACIÓ: La sentència ha segut pronunciada en audiència pública pel magistrat titular. El Lletrat de l'Administració de Justícia en dona fe.

Copia electrònica autèntica de documento papel - CSV: [REDACTED]